

København – Frederikshavn – Oslo

Sejl på skiferie med DFDS

Kør bilen om bord på Oslobåden,
og lad os fragte jer direkte
til Norge. Fordi hver en
feriedag tæller.

dfds.com

RUTEN SKIKLUB

ÅRGANG 53

DECEMBER 2020

To nye badestampe

Ruten Skiclubs Medlemsblad 2020

REDAKTION & LAYOUT

Therese Vedel

Tlf.: +45 60 15 12 51 - E-mail: thvedel@teliamail.dk

MEDLEMSADMINISTRATIONS

Michael Rolf Jacobsen

Tlf.: +45 45 76 00 23 - Mobil: +45 23 62 24 77

E-mail: michael@rolfjacobsen.dk

Bankkonto nr.: Reg. 1551 nr. 4162250

Forsidebillede: Arthur Bredli

Indholdsfortegnelse:

Forkvinden har ordet	3
Brev fra Berit	4
Generalforsamling	11
Bliv medlem af Rutenskiklub	15
Regnskab 2020	16
Status for hjemmesiden	17
Gæsten der ikke ville hjem	18
Rapport fra uge 3½ 4	21
Rapport fra uge 7	23
Rapport fra uge 8	26
Rapport fra uge 9	28
Rapport fra uge 11	31
Rapport fra uge 30	34
Rapport fra uge 33	37
Rapport fra uge 34	41
Sommer annonce	43
Klip fra Frejas dagbog	45

RUTEN FJELLSTUES ADRESSE

Ruten Fjellstue - N - 2658 - Espedalen, Norge

Telefon: +47 6129 73 30 - Telefax: +47 61 29 73 21

E-mail: post@ruten.no - Internet: www.ruten.no

23. juli:

Så går turen til Veslegruva og Helvete.

Men bare navnet Helvete lyder ikke rart, og jeg har hørt at der er meget vand samt stiger, der er svære for hunde. Og så starter hundredagene i dag – ifølge gammel historie skal vi blive vilde og gale. Så samlet set var det nok bedst at blive hjemme - jeg tog en time på ryggen

På vej op fra Helvete af en stejl stige

24. juli:

På den sidste dag skulle holdet på toppen af Ruten og hjem over Bingsbu. Det blev en flot tur og især turen fra Ruten toppen til Bingsbu er meget fin.

Hilsen Freja.

PS: Jeg savner lidt den daglige tur med min plageånd. Jeg havde regnet med at han kom igen i september, men desværre kom coronaen i vejen så nu håber jeg på uge 7 og 8 i februar.

Her er vi på toppen af Ruten

22. juli:

I dag skal vi til Storhøliseter via Frederikssæter og jeg må komme med – herligt.

Vi går ned ad mælkevejen til Breidsjøen og over broen til sommerstien, der går op til Frederikssæter. På vejen op ser vi på nogle gamle trækasser, som Arthur siger har været brugt til at samle mos i og som så blev solgt til eksport. Og nu er de fredet – mærkeligt hvad de mennesker finder på.

Oppe ved Frederikssæter holdt vi en pause for at samle kræfter til den stejle opstigning. Det er nu ikke noget problem for mig for jeg har 4 ben.

Vel oppe over kanten fandt vi et læsted i solen til frokostpausen. Vejret var flot men lidt køligt – ligner faktisk flotte septemberdage. Vi havde nattefrost et par gange.

Dejligt at komme ud af skoven og væk fra myggene og nu var det bare at lunte der ud af. Men jeg måtte selvfølgelig holde øje med om alle var med så jeg løber noget frem og tilbage og det holder mig i god form og så bliver jeg også kløet lidt en gang imellem.

Vi skulle heldigvis ikke gå hele vejen hjem igen, idet 2 biler hentede os. Godt hjemme igen var det nu meget rart at ligge under skrivebordet og få sig et lille hvil.....

På vej mod Stor Høliseter

Forkvinden har ordet

Tekst af Therese Vedel

Den 11. marts 2020 lukkede Statsministeren Danmark ned og alt forandredes. Ruten Fjellstue havde gæster fra Danmark. De havde planlagt at rejse hjem lørdag d.14. marts, og det gjorde de også med den næstsidste båd fra Oslo, før DFDS lukkede for gæster i nogle måneder.

Og det samme gjorde Ruten Fjellstue. De næste gæster fik først lov at komme til pinse. Berit har beskrevet i sit brev til os, hvordan de organiserede sig og fik hovedrengøring og alle de andre aktiviteter til at klappe.

Jeg tror, vi er mange, der på det tidspunkt ikke havde forestillet os, at vi skulle sidde nu i november med bekymrede tanker for skiferien i 2021. Som det ser ud nu, må vi væbne os med tålmodighed og håbe på, at den lovede vaccine vil give os mulighed for at planlægge ferie og rejser igen.

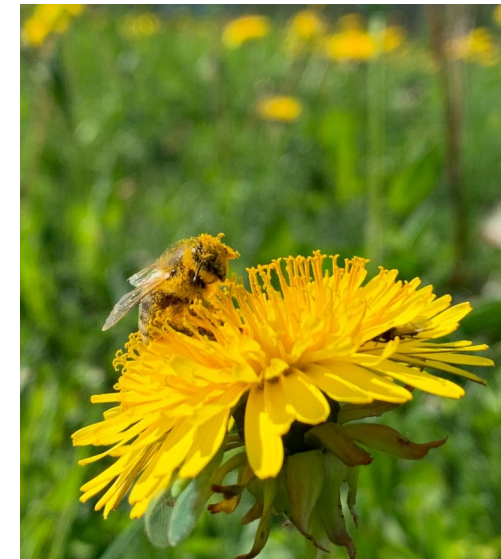
Rundt omkring os ser vi virksomheder lægge deres forretning om, så den passer til en pandemi. DFDS sejler nu med et skib, så der kun er afgang fra København hver anden dag, mens de venter på bedre tider.

På fjeldstuen er de helt i samme situation, eller endnu vanskeligere, måske. De kan kun have norske gæster, og dem er der selvfølgelig lidt flere af, fordi nordmændene heller ikke kan rejse ud. Men hovedind-

tægtskilden har altid været gæster fra Danmark. Det er meget svære vilkår, og vi kan kun se til og håbe, de har kræfter til at stå det igennem.

Dette blad har også været en anderledes opgave i år. Der har ikke været inspirerende artikler fra rejser i den store verden. Til gengæld har medlemmer stillet op og skrevet ugerapporter også fra sommerens besøg på fjeldstuen. Der er stor enighed om at landskabet også er værd at opleve uden sne, men med blomster og grønne farver. De har også bemærket at Berits smukke og velsmagende forretter simpelthen skal opleves.

Tak for jeres fine indslag og god fornøjelse med bladet.

Bien i blomsten

Brev fra Berit

Kjære Ruten-venner,

Håper dere alle er friske og har det godt! Så godt som vi nå alle kan ha det i denne merkelige tid. Jeg synes det er et vanskelig brev å skrive i år. En ting er helt sikkert, vi savner dere, vi savner våre danske venner og gjester, inderlig. Og vi savner å besøke vårt 2.fedreland, Danmark, vi hadde egentlig to Danmarks turer planlagt i 2020! Vi er tross alt heldige og har vært friske i hele år, ikke en sykedag på hverken Arthur eller meg, eller noen av våre nærmeste. Oktober nærmer seg med stormskritt, og det er på tide å oppsummere det merkeligste år!

Året startet med en fantastisk flott vinter, ja vi skal også huske at januar ikke var helt normal, meget mild, og iset! Men det gjorde også at det ble en meget god is-såle til alle snøen som falt i slutten av

Berit på skitur med Freja

januar og februar, så forholdene ble meget gode resten av vinteren. Lite ante vi, og takk for det, at vinteren skulle slutte nå brått 14.mars.

Jeg kan se fra mine bilder at jeg hadde min første skitur 15.november siste år, det er litt senere enn vi har hatt de to foregående, da har det vært slutten av oktober. Men da snøen kom, kom det mye, og Arthur var hurtig ute med scooteren for å legg sålen til kommende vinter. Det ble en god førjulsvinter. Vi fikk gått mange og gode turer på ski før jul, som er bonus for meg, da det vanligvis ikke blir mye skigåing på oss etter jul. Vi hadde også godt med besøk fra vi åpnet 27.desember og satt rekord til nyttår med 60 gjester til festmiddag! Det til tross for at været ikke var med oss til nyttår, det ble tørt og regn og is, helt skrekkelig, men hyggelig inne da.

Vi gikk og ventet på ny forsyning av snø, for våre skolebarn skulle ankomme 6.januar, men godt ble det ikke. Barna imponerte og klarte seg utrolig nok uten skader i 10 dager på vanskelig føre. Det var til og fra med alt for lite snø frem til 6.-7.februar. Vi skulle arrangere første Fastelavn tønneslaging den 9.februar, da var det snøstorm, så vi måtte utsette til mandag 10. og det ble nesten tradisjon, vi hadde tre søndager i trekk i februar med snøstorm! Deilig! og tønneslaging på mandager, gikk også helt fint. Som alltid var det god oppslutning om arrangementene og fikk en flokk av kattekonger og kattedronninger i løpet av 3 uker.

Klip fra min hunde dagbog 2020

Tekst af Freia

Oversat fra hundenorsk af Ole Bertelsen

19. juli:

I dag starter ugens vandreture, som Arthur og Ole (min plageånd) skal være turledere for. I år er der mange deltagere – i alt 20 med turledere.

Det er mig, der er Freja

Turen går med Ole som turleder rundt om Ramstjern, ned til Olstapen med en afstikker til Espefossen og op til bålpladsen ved Ramstjern, hvor Arthur laver kokekaffe på sit fine nye tekniske vidunder, der også kan oplade telefon og give strøm til en lampe. Brændstoffet kan være hvad som helst når bare det kan brænde.

Jeg ved det hele, men desværre kom jeg ikke med på turen, fordi min plageånd er bange for at jeg løber hjem, når der er så mange deltagere.

Heldigvis får jeg og plageånden så en tur sammen, når dagens tur er slut.

20. juli:

Vi skal en tur til Rundhø og der skal en fotograf med på turen for at tage billeder til et reklameskrift om Ruten fjeldstue og Espedalen.

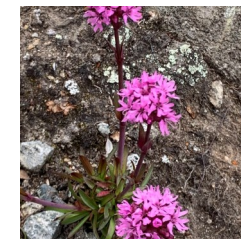
Jeg opdagede det lidt sent så jeg nåede ikke at komme til frisøren. Men man kan også godt frisere sig med kløerne så det blev nok ok. Der blev taget nogle flotte billeder af **mig** med Arthur og Jotunheimen i baggrunden.

Der blev også taget billede af min plageånd sammen med en dame – det burde nok have være mig!

På vejen ned fra Rundhø holdt vi frokostpause et dejligt sted med læ og sol. Jeg prøvede at liste lidt mad fra deltagerne, men det lykkedes ikke så jeg måtte sulte på hele turen. Heldigvis er der godt vand i elvene.

21. juli:

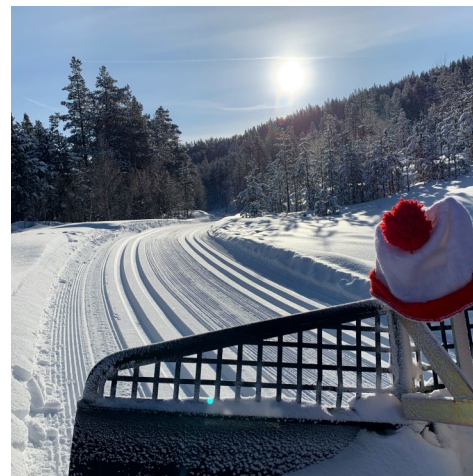
Holdet skulle rundt om Breidsjøen og på turen høre om Verksodden, kirken og nikkelmindriften. De skulle også sejle i kano for at se de gamle hellemaalier, men vand er ikke noget for mig så jeg blev hjemme og lagde mig under den gamle vogn, hvor jeg kan holde øje med alt hvad der sker.

Fjeldtjæreblomme

Turen ned i Helvete kræver lidt balance, men så føles kaffen og vaflerne, som Arthur og Ole serverer, også yderst velfortjente, når man er vel oppe igen.

Holger på arbejde med hue på

Det var fulle hus og glade gjester helt fra 6.januar til 14 mars. En meget god sesong, en av de beste på de siste 5 år, som dessverre sluttet så brått. Tusen takk til dere alle sammen som besøkte oss i vinter, og bidro til denne gode sesong, men gode minner å se tilbake på.

Vi mistet Henriette Hørluck's skolen fra Odense som skulle vært her i uke 12 og de gjestene som vi skulle hatt i uke 13, noen danske og noen norske.

Vi hadde personalet vårt på plass, de var ansatt og regnet med å jobbe til og med Påsken. Det var og er viktig for oss at de vi har ansatt får beholde jobben sin og har inntekt, som vi alle er avhengig av. Derfor satte vi i gang med hovedrengjøring da de siste av våre gjester fikk lov å reise hjem til Tyskland mandag 16.mars! Det var både gjestene og vi glade for. Fordi den første beskjeden våre to gjester fra

Tyskland fikk, var at de måtte sitte 14 dager i karantene her opp før de kunne reise hjem! Heldigvis kom kontra beskjeden om at alle gjester fra utlandet skulle reise hjem så fort som mulig. Så tusen takk for besøket Anja og Frank. Og takk for den lille oppmuntring jeg fikk som skulle drikkes når jeg skrev mitt bidrag til Ruten-bladet, og det har jeg gjort. Den smakte utmerket. Tusen takk!

Kattekonige og kattedronning

Hovedrengjøringen ble gjort grundig og med høyt humør, på tross av at verden nærmest raste omkring oss. Det viste bare for et fantastisk team vi hadde siste vinter. De jobbet som helter, travelt var det, ingen klaget så lange vakter og dager de hadde, og for en energi, det ble gått mange kilometer på ski mellom øktene med vask og servering.

Imponerende. En flott gjeng. Ikke minst mange tusen takker til Sofie som brukte sin orlov på å vaske og servere her på Ruten. For en kapasitet og for et humør, når man jobber så mye og intensivt på så kort tid, har godt humør mye, riktig mye å si. Dere kan lese om hennes opplevelse av å være på innersiden av Ruten et sted i bladet. Vi ble færre i husholdningen ettersom Marissa som bor på Vinstra måtte holde seg hjemme, skolen til Agnieszkas datter, i Skåbu lukket, så hun måtte også være hjemme.

Spisepause for personalet

Sofie reiste med dansk vandrerlag hjem. Gertrud reiste så hun akkurat rakk siste fergen mellom Kristiansand og Hirtshals. Den siste som «reiste» var Magnus, og han gjorde det på sin måte, på sykkel, som bildet viser. 6-7 dager brukte han på å sykle fra Espedalen til København, gjennom Sverige, spennende å følge ham var det. Han kom akkurat hjem til Påske.

Påskan ja. Det er den merkeligste Påske jeg har opplevd i mitt snart

53 år lange liv. Påskeferie er noe jeg aldri har hatt. I tillegg hadde vi skiløypene og fjellet nesten helt for oss selv, og de vi møtte på tur, var alle kjente fra nærområdet. Norge stenet helt ned i den perioden og de som har hytter fikk ikke lov til å besøke dem, da myndighetene var redd for at belastningen på de små legesenter og sykehus her ute på landet skulle bli for stor dersom mange av de ferierende blev smittet.

Magnus på vej hjem

En trøst var det, at våre to fine sønner var hjemme, været og skiføret var utrolig flott, og Arthur måtte ikke ut å kjøre skiløyper, vi fikk gått mye på ski. For første gang siden jeg fylte 18 fikk jeg tatt distansemerket på ski i vinter! Vi fikk kvalitetstid med guttene, spilte brettspill om aftenen, så serier på Netflix, spiste lange gode middager. Skisesongen varte og rakk, kaldt, fint vær gjorde at vi kunne gå på ski

RUTEN FJELLSTUE

MIDT I NORGES VENNLIGE VILLMARK

VANDREFERIE MED TURLEDER 17 - 24 JULI 2021

Bli med Ole Bertelsen fra Dansk Vandrelaug ut på flotte og varierte dagsturer i Espedalen. Det blir vandring i høyfjell og skog og dere lærer om Espedalens spennende historie gjennom flere tusen år. Under oppholdet bor dere på Ruten Fjellstue.

PRIS PR PERSON:
NOK 7.700,- I DOBBELTROM
NOK 8.400,- I ENKELTROM
INKLUDERT OPPHOLD MED
TURPENSJON OG GUIDE.

WWW.RUTEN.NO - POST@RUTEN.NO

Om transport til og fra fjeldstuen

Tekst Therese Vedel

Der er to muligheter, enten med båd 16. juli fra København og Frederikshavn til Oslo, eller med fly fra Kastrup til Gardermoen. Videre reise med tog til Vinstra og bus til Dalseter Højfjelds Hotel. Reisetidene finnes hos DFDS eller SAS og på www.rutereise.no eller på fjeldstuens hjemmeside: www.ruten.no, men sørg for god tidsmargin på Gardermoen.

Hvis du ønsker fælles transport til fjeldstuen, vil Ole Bertelsen gjerne hjelpe med det.

Ole Bertelsen: Mail: obertelsen@teliamail.dk, mobil: 60144625

Vores værtpar

Berit og Arthurs hus i sommerstemning

På vej ned fra Rundhø med Heidalsmuen i baggrunden

til slutten av mai. Siste skitur var 19.mai. Første padletur på Breisjøen var 25.mai, så våren kom med varme. I Pinsen nøt gjestene solen i t-shirt og shorts, de aller tøffeste badet også i Breisjøen!

Dagene i april og mai gikk i stillhet med mange møter og kurs på Zoom, Teams og Whereby. Det ble en bratt læringskurve i nettbaserte møter og aktiviteter for oss over 50! Vi er meget glade for dette nå, for det sparer oss for mange timer i bil. Alle møter og kurs vi skal på innebærer minst en time i bil, så det er utrolig tidsbesparende for oss på denne måten.

Vi åpnet fjellstuen for sommersesongen til Pinse, fredag 29.mai 2020. Vi gikk glipp av alle selskaper og konfirmasjon som vi skulle hatt i mai og juni, derfor ville vi åpne å se om vi kunne få hverdagen til å komme i gang igjen. Med vår egen smittevernplan på plass følte vi oss godt forberedt. Vi hadde et pent antall gjester i Pinsen, akkurat passe mange til at vi kunne prøve hvordan vi skulle håndtere god avstand og smittevernregler og ha en trygg drift med corona viruset svevende omkring oss. Det gikk fint. Gjestene og vi var fornøyde. Vi valgte å holde åpent hele måneden, med blandet hell. Juni ble meget dårlig, selv om vi hadde det flotteste sommervær. Vi mistet rideleiren som vi har hatt i over 20 år, vi hadde for liten plass, det ble for tett, så den flyttet til Dalseter og blir nok der også i årene fremover. Trist for oss, men godt for

dem, vi håper å lokke andre til å besøke oss omkring St.Hans i årene fremover.

Kuberne er på plass

Bierne flytter ind i kuberne

En ny aktivitet vi fikk på plass i år er Bisafari! Vi var så heldig å få leie to bikuber fra Mr.Bee, som har sin bigård nærme Lillehammer, men er gift med en pike fra Espedalen, så de har hytte her oppe og er her ofte. Mr.Bee har vi kjøpt honning fra i mange år allerede. Arthur er

meget interessant i birøkt og bienes liv og laden, så det var en super sjanse for ham og meg å lære dette fascinerende samfunn bedre å kjenne. Og ekstra morsomt er det når vi kan servere honning fra de kubene som har stått her hos oss i sommer. Vi fikk 30kg deilig sommerhonning. Og som en stor overraskelse fikk vi også lynghonning, faktisk 4,5 kg, på kun 3-4 uker. Ingen trodde det var pollen i lyngen her oppe på fjellet, det er det vi alltid har lært. Men i år var det annerledes. Lynghonningen er meget karakteristisk og med fantastisk aroma og smak. Vi har fryst alt slik at dere alle skal få en smak.

Bi på arbejde

Juli kom med økende bestillinger og besøk, vi forsto etter hvert at det kom til å bli meget travelt. Heldigvis hadde vi sikret oss godt med personal, vi var jo forberedt på økende rengjørings rutiner og med pekebuffet til morgenmat, måtte vi også til tider være 3 til å betjene morgenmaten. Fra 15.juli fikk vi igjen servere vanlig buffet, med god avstand og med hyppig utskifting av

bestikket på serveringsfatene.

Travelt ble det i juli, morsomt var det, vi kjente at vi virkelig levde. Vandreferien med Ole og Arthur som guider i uke 29, var helt fullbooket! Morsomt. Gode tilbakemelding har vi også fått, ja til og med er det noen som har booket til neste år. Det gav virkelig mersmak med guidede turer. Vi har ikke hatt noen syke gjester på besøk, og ikke hatt noe smitte overhode på hotellene i Espedalen siden 14.mars.

Et kikk ind i Helvete

Peer Gynt festivalen som vi normalt har i starten av august, ble også avlyst. Det vil si de store arrangementene var selvfølgelig avlyst, mens mindre konserter og den årlige kunstutstillingen var arrangert som vanlig. Peer Gynt har også fått laget et fantastisk hologram av forestillingen som de viste på vannspeilet/scenen ved Gålåvatnet, og det kan vi med stor

Rapport fra uke 34

Tekst og foto Steffen Emil

Årets sommerferier ble ikke helt som planlagt i år. En tur til Tyskland blev erstattet af en tur til Mols, ikke noget dårligt bytte.

I august skulle vi have været til Kasakhstan, det blev til Ruten i stedet. Heller ikke noget dårligt bytte.

Fredag den 14. august kørte vi fra Danmark midt i årets hedebløge. Ikke en eneste tolder så vi i Helsingborg. E6 nordpå til Ljungskile hvor vi spiste i Laxbutikken. Vi kender Laxbutikken længere sydpå i Heberg fra tidligere ture. Begge steder spiser man dejligt til en rimelig pris. Laxbutikken i Ljungskile ligger meget flot lige ned til vandet.

Ved den norske grænse spurgte tolderen hvor vi kom fra, og vi fik hurtigt lov til at køre videre. Vi overnattede i Dal nordøst for Oslo.

Stod op til tåge, men ved Espa blev det sol og vi havde en flot tur resten af vejen. Vi havde booket en af hyttelejlighederne, da vi selv ville stå for noget af madlavningen. 4 aften spiste vi på Ruten. Vi fik noget fantastisk dejligt mad. Modsat vintrens supper fik vi nogle lækre kolde forretter, dejlige hovedretter og desserter.

Dagene gik med vandreture i området og bilture til bl.a. Rondane Nationalpark, et meget flot område med flere toppe over 2000m. Turen fortsatte langs Dovre Nationalpark med ophold ved Dovregubbens Hal. De er

kendt for deres rømmegrød.

En anden dag kørte vi ad Jotunheimvejen, nordpå over Valdresflye til Gjende. Her starter turen for dem som vil gå over Besseggen, med en sejltur. Meget flot område.

Espefossen og Elgtårnet fik vi besøgt fra Slangen siden.

Efter de første dage med megen sol og varme blev det lidt mere ustadigt med byger sidst på ugen.

Ny parabol på taget

Midt på ugen var der 'underholdning' udenfor. To biler, den ene med en kran hængt på, to teleteknikere og en stor parabol. Parabolen skulle op på taget, til erstatning for en lille dims som sad der i forvejen. Udsiftningen skulle give hurtigere internet

Det blev lørdag og turen gik tilbage til Danmark. Et sommerophold kan stærkt anbefales.

somt vejr med tordenbyger, så vi tænkte meget på Miriam og Ulrik, der havde ca. 8 timers vandring den dag, før de var tilbage.

Vi satte afsted mod Rundhø, som jeg tænkte ville være lidt nemmere end Ruten. Der er en vandresti fra den løjpe, vi var gået op af mod Ruten, men vi havde ikke set den dagen før, og Arthur sagde, den var nem at overse, så han anbefalede i stedet, at vi gik op af skiløjpen, der starter/ender ved den store sten og så til gengæld ned ad vandrestien, som var nem at finde, når man kom op. Det gjorde vi så. Løjpen var dog ikke helt nem at følge, pludselig var der bare et stort moseagtigt område uden antydning af sti. Men det lykkedes, og vi kom op over trægrænsen og så også stien ned og begyndte opstigningen det sidste stykke. Heldigvis/desværre var der en meget stor flad sten halvvejs oppe, der var som skabt til en pause. For mens vi sad der, trak skyerne samme, det så ud som om der regnede på den anden side af dalen, sigtbarhed faldt, og det samme gjorde temperaturen.

Og jeg så os i ånden kæmpe os nedover i regnvåd jord. Så vi vendte om, men fik naturligvis kun ca. 10 minutters smådryp. Men en spændende tur ned gennem skoven. Den virkede nærmest fortryllet. Da vi så kom ud på løjpen igen, så var det jo helt klart, hvor stien begyndte, men også klart, hvorfor vi ikke havde set den dagen før.

Frokost på den nærliggende træbro over det vandløb, som vist kommer

helt oppe fra toppen af Ruten. Nu var vejret blevet fint igen, så vi gik ikke direkte hjem men fortsatte fra Øvre Dalsæter forbi Huldrebu og rundt om Langtjørn. Der går en sti på den sydlige side, som rammer skiløjpen på den anden side, hvor den drejer væk fra søen. Smuk tur med udsigt til en grøn Heidalsmø.

Vi var hjemme igen ved 17-tiden, og så fik jeg en stor forskrækkelse. Planen var, at vi skulle med toget fra Vinstra 16.50, og med et fly 20.55, men da jeg ville bestille togbilletten, så var det udsolgt!! Så var gode råd dyre. Jeg fandt et tog fra Lillehammer, og ud til Arthur og spørge, om vi kunne blive kørt til det. Jaaa, men han skulle være hjemme igen og hjælpe Berit, så vi skulle afsted allersenest 14.30. Miriam og Ulrik skulle også hjem fredag. De ville køre hjem via deres ødegård i Sverige. Så vi afventede, at de kom tilbage, og resultatet blev at vi kørte sammen med dem efter morgenmaden og stoppede ved Eidsvoll og så museet, som var spændende, og spiste frokost der. Så skiltes vores vej. De kørte videre og tog vores kufferter med, og vi gik lidt mere rundt i parken og museet, inden vi satte kursen til fods til stationen og tog toget til Gardermoen.

Det blev nogle lidt lange timer i Gardermoen, men vi havde begge en god bog med, så det gik, især fordi SAS, sikkert helt efter reglerne, ville have 3.999 kr. for at sætte os på et tidligere fly.

Vi kan absolut anbefale andre – og så - at tage en sommertur.

sikkerhet si at det blir mulig å se neste år også. Vi selger allerede opphold og billetter til neste års forestilling. Mange som ikke fikk den med seg i år har bare overført bestillingen sin til 2021. det gleder oss. Og vi håper arrangementet kan gå som planlagt neste sommer.

Heldigvis hadde vi noen Peer Gynt gjester som beholdt reservasjonene sine og besøkte oss i starten av august. Det ble riktig hyggelige dager, en del familier og festligheter i weekendene.

Det stilnet av mot slutten av august, vi fikk et par sårt tiltrengte fridager. Før vi var klare for september, som kom med flott vær og for noen høstfarger vi fikk i år. En hel måned med strålende farger som om fjellet var i brann! Det gikk opp og ned med gjestantallet. Vi merket meget godt at vi mistet en uke hvor vi var fullbooket med danske gjester. men vi tok imot de som ville komme. En del små selskaper også i løpet av den måneden. Og alt ser lysere ut når solen skinner. Vi hadde forhåpninger til høstferien, men det ble ikke mange gjester. Mest i weekenden mellom uke 40 og 41. da hadde vi også en del gjester som deltok i Skåbu Fjellmaraton, et flott arrangement, hvor det er mulig å løpe seg gjennom deler av Jotunheimen fra Bygdin til Skåbu. Men det er 4 forskjellige distanser så det er muligheter for alle. Send oss en email om du er interessert.

Fjellstuen blir lukket for individuelle gjester fra ca 10.-12. oktober, men

vi holde åpent for mindre grupper og selskaper. Vi har også nok å ta tak i med renovering, og forberedelser til vinter. Innomhus er det kjøtt av forskjellige typer som skal foredles og fryses, en elg på 170 kg er delvis i hus allerede. Vi venter også på det lekre lamme-kjøttet fra Dalseters får, som har gått her på vår mark og spist det siste saftige gresset etter at de kom fra Frederikseter-fjellet ca. 10.september. Ute er det også forandringer.

Elegant ny badestamp

Vi har kjøpt to nye bade-stamper som Arthur har bygget understell og plattning til, det ser fantastisk flott ut. Det blir en helt ny stampetid til vinteren. Den ene av de to vil være frostfri og holde en viss temperatur slik at det vil gå hurtig å varme den opp til badevann, det vil si at det kan bli stampebad flere ganger pr. uke. Vi gleder oss. Dere får se på bildene her inntil videre.

Vi har også planer om nytt teppe i spisesalen og har allerede i august bestilt nye coronavennlige bord. Ingen skal sitte for tett på noen de ikke kjenner, og det skal bli lettere og møblere opp og ned til selskap, møter etc. når denne pandemien en gang roer seg. Det skal også se brand godt ut.

Parykblækhatte, sensommer delikatesse

Vi reviderer smittevernplanen vår hele tiden etter de regler og retningslinjer vi får fra norske myndigheter og vår egen organisasjon NHO Reiseliv. Det vil vi også sørge for å gjøre til vintersesongen starter selvfølgelig. Vi vil at alle som kan og vil komme til Ruten i vinter skal føle seg trygge, og ikke utsettes for smitte. Derfor er det også uhyre viktig at ingen som har forkjølelse symptomer legger ut på reise. Vi er forberedt på at vi kan måtte gå tilbake til pekebuffet til morgenmat, det skal vi klare, med utvidet tid for morgenmaten. Til Lunsj håper vi å

kunne servere buffet, selv om det i øyeblikket ser dårlig ut. Vi ser for oss at det blir en varmlunsj servert ved bordene som blir vår løsning til vinteren. Og til aftens kommer vi til å ha to bordsetninger, en tidlig og en litt senere, så må gjestene tilmelde seg det de ønsker og får vi for mange på den ene eller andre, får gjestene tildelt en tid fra dag til dag.

Vår anbefaling for kommende gjester er at alle må ha en god, gyldig reiseforsikring slik at de ikke taper penger dersom de blir syke den siste uken før de skal av sted på vinterferie. For dersom noen blir syke og ikke kan reise rett før avreise, vil måtte betale ferien, og da er det viktig å kunne bruke forsikringen. Men om det er mer enn 7 dager til ankomst føler vi at vi kan gjøre en innsats for å fås solgt værelsene til norske gjester. Vi håper på forståelse for dette.

Da gjenstår bare og ønske dere alle, fra innerst i hjertet, en Riktig God, stille og fredelig Julefeiring med den nærmeste familien. Og Et Utrolig godt, normalt Nyttår 2021!

her i vinter. Vi var de eneste gjester. Lidt mærkeligt at være helt

Stien mod Langtjørn

alene i spisesalen. Og helt uforståelig at der ikke er flere i det hele tatt. Her er jo også vidunderligt på denne årstid. Der kom lidt flere gjester de næste dage, men ikke mange.

Og maden er som alltid pragtfuld. Berit er en fantastisk kok. Stegt fjeldørred fra søen nedenfor. Og i desserten var der blåbær, som den unge mands mor hadde plukket. Det er også noget af det, der er så fint, at det er lokale råvarer, når det kan lade sig gøre.

Tirsdag: I dag var vi enige om, at tage det lidt mere roligt, så turen gik til Hattdalsseter, kun ca. 12 km. Igen dog meget forskjelligt stiforløb fra "normale" vandrestier til meget våde områder, hvor vi svævede fra

tue til tue og egentlige vandløb, som forceredes på sten og træstammer og stadig store klippesten på løjperne. Men også sjovt at se skiløjper med knæhøjde buske. Og igen også en mangfoldighed af blomster og bær. Vi så tyttebær, der begyndte at blive røde.

Frokost på bænk ved Hattdalsseter og hjem forbi den store sten. Og det tog næsten hele dagen. En tur vi på ski plejer at tage inden frokost. Ja, det går meget langsommere på fødder end på ski.

Onsdag: Målet var toppen af Ruten. Op ad og op ad og op ad igen. Gennem skov til vi nåede Ponyløjpen. Stenede stier afvekslende med begroede og stejle stykker. Svært at forstå, hvordan det bliver til fine løjper.

Ovenfor Ponyløjpen fortsatte stene, og det blev sejlere. Da vi nåede op, hvor man kunne se over toppen på Rundhø, havde jeg fået nok og begyndte nedstigningen. Og det er jo ingen skam at snu! Jens fortsatte målrettet og nåede toppen en time senere! Godt gået af en mand på 4 snese!

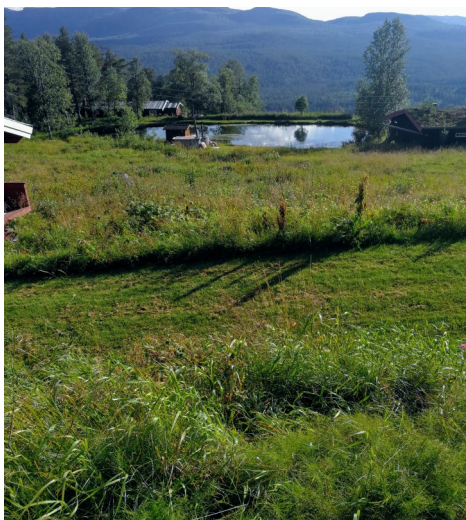
Han gav dog udtryk for, at det havde været hårdt, da han kom hjem. En særlig morgen-ting er skyerne, der dækker hele dalen nedenfor os indtil ved 8-9 tiden. Berit siger, at det er normalt for årstiden. På nedturen mødte jeg et dansk ægtepar, der havde egen hytte ved søen. De kunne fortælle, at den lå nedenunder morgenskyen.

Torsdag: Der var varsel om vold-

er nedenunder løjperne om vinteren. Da vi kom op, var der også er stor sø bag hytten. Nisten blev indtaget der. Turen Sprenpiggen rundt er kun en vinterløjpe, men toppen kaldte! Dog mest på Miriam og Ulrik, som helt oppe forstyrrede en rypefamilie. Men udsigten var også utrolig flot længere nede. Fantastiske farver og modne revlingbær.

Nedturen var også på meget forskelligt underlag, herunder krydsende vandløb på mere eller mindre elegant måde. Men ingen blev våde.

Jens og jeg gik lige hjem og var hjemme kl. 17, men Miriam og Ulrik fortsatte til Langtjørn for at fiske og bade. De havde desværre ikke held

Skibakken ender i en lille sø

med fiskeriet på noget tidspunkt. Mandag: Afgang 9.15 i samlet trop. Miriam og Ulrik med oppakning til 4 dages hyttetur rundt i terrænet, inden de lander her igen torsdag aften.

Det fælles mål var Frederiks Sæter. Dalseters slalombakke så sjov ud med græs og småbuske i knæhøjde. Over vandet og så ad sommerstien opad. Den var smal og noget stejl, men vi kom da op. Og det var skønt at sidde i solen og slappe af, inden vi skiltes. Miriam og Ulrik fortsatte opover mod en hytte på den anden side. Jens og jeg tiltrådte nedturen mod Espedalen Fjellstue. Også flot tur gennem skiftende landskaber og bevoksning. Fra næsten selvlysende rensdyrlav til smukke blomster. Da vi nåede Espedalen Fjellstue, mente vi, at der var åbent, da der var flere flag fremme. Så vi satte næsen op efter en is, dog ville vi se kirken og gravøen først. Men vi blev snydt. Der var kun åbent om lørdagen..

Vi holdt alligevel pause, inden vi tiltrådte hjemturen. Efter kortet skulle det være en vandrerute i starten af skiløjpen. Den fandt vi ikke, men fulgte så skiløjpen, som var af blandet kvalitet, klipper på kryds og tværs og vandløb, som skulle force-res på letten fod/fra sten til sten mm. Men der var også mange blåbær, og måske var det trods alt nemmere end den stejle vandrerute. Omsider kom vi op til Lohaugen. Så var der heldigvis plan vej resten af vejen hjem. Det var godt, for nu begyndte trætheden at melde sig. Det er også ok. Vi nåede op på ca. 18 kilometer, hvoraf en del jo heller ikke var vandrette.

Da vi kom ned til aftensmaden blev vi nærmest modtaget med jubel af den søde unge mand, som også var

Referat af generalforsamling 2020

Referent: Anne Skodborg - Foto: Flemming Koue

Inden selve generalforsamlingen mødtes nogen af medlemmerne og gik en hyggelig tur i Køge Bugt Strandpark med Ole Bertelsen som guide.

Efter en dejlig frokost blev selve generalforsamlingen indledt. Desværre var det ikke muligt for Berit og Arthur at deltage på grund af rejserestriktionerne.

Dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Formandens beretning
 - a Nyt fra Ruten
 - b Nyt om hjemmesiden
3. Kassererens beretning
 - a Fastlæggelse af årskontingent. Forslag: 140 kr
4. Valg af bestyrelse og redaktion
 - a Udpegning af ugeskribenter
5. Valg af redaktør
6. Valg af revisor og revisor suppleant
7. Indkomne forslag fra medlemmer og/eller bestyrelse
8. Eventuelt

1. Valg af dirigent

Christian Skodborg blev enstemmigt valgt som dirigent, og han indledte med at konstatere at generalforsamlingen var rettidigt indkaldt, herefter gav han ordet til formanden, Therese Vedel.

2. Formandens beretning

Therese indledte med at forklare de noget anderledes omstændigheder omkring generalforsamlingen. Oprindeligt skulle den have været afholdt den første søndag i maj, men på grund af Corona, måtte bestyrelsen udsætte generalforsamlingen til lørdag d. 13. juni.

Da der stadig er begrænsninger som følge af Corona, og det kan have afholdt medlemmer fra at deltage i generalforsamlingen, vil referatet blive sendt ud til medlemmerne hurtigst muligt.

Bestyrelsen har haft et travlt år, hvor vi har skullet overtage ansvaret for bladet fra den hidtidige redaktør, Flemming Koue.

Med fælles hjælp og en kæmpe indsats fra Thereses og Svends side, lykkedes det at få bladet gjort klar til trykning. Trykkeren modtog det og havde ingen bemærkninger til materialet, og bladet kunne trykkes og sendes ud til medlemmerne.

I bestyrelsen har vi lavet en style guide for at fremtidssikre processen omkring bladet, vi er blevet gode til at bruge Dropbox og Therese kan nu kalde sig superuser af Microsoft Publisher.

Ruten Fjellstue er også mærket af Corona og de konsekvenser, som nedlukningen har ført med sig. Ugerne 5-6-7-8-9-10 og 11 var gode uger, men så måtte de lukke ned i slutningen af uge 11, og mistede dermed nogle rigtig gode uger.

På Fjeldstuen vil de gøre mere for at tiltrække sommergæster især norske gæster. Det lysner i takt med at der bliver lukket mere og mere op efter Corona-nedlukningen.

Nordmænd har åbenbart mere tradition for at tage på højfjeldshotel og ikke fjeldstue om sommeren.

Ole Bertelsen og Arthur arrangerer en sommertur til Fjeldstuen og i september arrangerer Dansk Vandrelaug en tur til Ruten Fjellstue, denne tur er allerede udsolgt.

2a. Sidste nyt fra Ruten

Berit havde sendt sin hilsen, som Therese læste op.

Det har været en underlig tid på Ruten Fjellstue, de gik fra at have fuldt hus til at måtte sende gæster hjem over hals og hoved inden grænserne lukkede. Det betød at huset pludselig stod tomt i midten af marts, og man kunne gå i gang med den traditionelle nedvaskning af hele fjeldstuen, som plejer at markere sæsonafslutningen.

Vinterugerne 4-11 var gode med sne og mange gæster.

I påsken, hvor der jo plejer at være fuldt hus, var der ingen gæster, så Berit og Arthur inviterede venner og familie på grill og fik så også selv løbet på ski.

Berit håber på en god sommer, og håber at få huset fuldt af gæster fra Danmark og også gerne nordmænd.

2b. Hjemmesiden v/Svend Gundestrup

Rapport fra uge 33

Tekst og billeder: Janne Pernille Rasmussen

Jens og jeg er kommet på Ruten Fjellstue i mange år. Og vi har ofte talt om, at det kunne være spændende at se, hvordan der så ud om sommeren, bl.a. inspireret af Arthurs "lysbilleder". Vi plejer at holde sommerferie på cykel, hvor vi kører fra sted til sted og indlogerer os mere eller mindre tilfældige ydmyge steder. Det opgav vi i år pga corona. Og så blev der lukket op til Norge. Det tog ikke lang tid til at beslutte, at så var det i år, vi skulle se Espedalen i sommerudgaven. Jens ældste datter, Miriam og hendes mand, Ulrik, har de sidste år også været med på skiferien (sammen med flere andre børn og børnebørn). De havde planer om at tage derop og med Ruten Fjellstue som udgangspunkt vandre rundt fra hytte til hytte. Og det lykkedes at få kombineret planerne til uge 33. Vi fløj, og de sejlede med bil og tog os op i Gardermoen, hvor solen skinnede, og det blev den faktisk ved med hele ugen! Berit sagde, at det var den bedste uge siden juni.

Lørdag: Vi var fremme ved Ruten Fjellstue ca. 16.30 efter at have kørt igennem et grønt landskab og ikke et med sne. Det er en stor oplevelse at se og sammenligne. Kælkebakken ender i en fin sø!

Det viste sig, at vi faktisk bare skulle bruge løjpekortet fra om vinteren, men nu med de røde streger i stedet for de blå.

Vi nåede en tur op til Huldrebu med det smukke kig til Heidalsmuen i grøn udgave og Langtjørn, som jo også er en sø. Der var fisk, der sprællede.

Udsigt fra fjeldstuen

Hjem til meget fin aftensmad. Ingen nogen suppe eller lørdagskylling, som vi plejer i uge 9 (og som vi elsker. Det år, det var lavet om, var der lange miner ved bordet). Men nu fik vi røget og syltet sik, rensdyrsteg og varm chokolademuffin med hindbærsorbet. Der var et stort selskab, vores gæst var et guldbryllup, og vi spekulerede på, om det betød noget for middagen. Men det var samme høje standard hele ugen. Søndag: Morgenmad som normalt, smøring af niste og afgang 9.30 med kurs mod Bingsbu. Vi gik ud ad Per Gynt vejen og til Lohaugen og op den vej, selv om vej kunne man kun kalde det nogle steder. Mange steder var der mange meget store sten, som man kan undre sig over

Heldigvis var det langt fra hele tiden at den holdt os med selskab. Blandt andet trives den ikke når det begynder at blæse, så på toppen var der ingen myg.

Som forventet var det interessant at høre Arthur fortælle på turene. Vi lærte om områdets industrihistorie, der inkluderer minedrift og indsamling af mos til juledekorationer. Vi hørte om landbrug tidligere og nu. Og så fik vi selvfølgelig også en masse at vide om både Fjellstuen og Elgtårnet. Der blev kigget fugle (der var flere ornitologer med), blomster (der var også flere botanikinteresserede med), og vi blev selvfølgelig også gjort klogere på planter og dyreliv (inkl. små fif som at man kan fortælle hvad vej der er syd, hvis man finder en myretue op ad et træ). Vi kom også steder hen vi ikke ville være kommet om vinteren - blandt andet en gammel nikkeldmine og Espedalen fjelkirke.

Vi lærte også en ny side af Therese: Ekspert i at behandle/forebygge vabler. Hende der havde brug for det, sagde at det var meget effektivt

(tricket er: først Locobase repair creme derefter engangsvaskeklude og til sidst holdes det hele på plads med Tensoplast).

Der var en stor håndarbejdsklub om aftenen, og man kan jo bruge en vandretur til at få gode råd samt tips og tricks til et kommende besøg til Shetland Wool Week.

Coronaen havde dog også sat sit præg på Ruten. Der var dedikerede borde i pejsestuen, der var opstillet hånddesinfektion mange steder, bestikket til morgenmadsbuffeten blev både tørret af og skiftet flere gange i løbet af en morgenmad, og kaffe/the efter aftensmaden var ved bordet i spisestuen. Det ændrede heldigvis ikke på kvaliteten af maden - den var god som sædvanlig, og Berit gjorde det festligt med spiselige blomster på anretningerne. Den værste konsekvens af Corona, var dog det lille udvalg af Arthurs øl - der var ikke blevet brygget i foråret, da det jo ikke var sikkert hvad der skulle ske til sommer.

Desværre var Webmaster Svend Gundestrup blevet syg, men han havde sendt en PowerPoint slide.

Hjemmesiden har det godt og bliver flittigt besøgt. Der har i det forgangne år ikke været nogen hackerangreb. Endnu en gang opfordrede Svend til at man sender billeder, der kan lægges ud i albums på hjemmesiden, især efterlyser han billeder fra 2014.

3. Kassererens beretning v/Michael Rolf Jacobsen

Michael gennemgik regnskabet og redegjorde for skiklubbens økonomiske situation, som ser fornuftig ud, vi har et overskud på ca. 6000 kr.

Kontingentet på 140 kr. blev vedtaget, det er således uforandret.

4. Valg af bestyrelse og redaktion

Nuværende medlemmer: Michael Rolf Jacobsen, Svend Gundestrup, Therese Vedel og Anne Skodborg, alle genopstillede og blev valgt. Bestyrelsen efterlyste nye medlemmer, men ingen ønskede at træde ind i bestyrelsen.

Bestyrelsen fungerer fremover som redaktion med følgende ansvarsfordeling: Therese samler artikler, opsætning og har overblik. Svend er teknisk support, Michael tager sig af annoncer og Anne indsamler ugeberetninger.

Ugeskribenter:

Uge 5: Michael Rolf Jacobsen

Uge 6: Hans-Erik Andersen

Uge 7: Thit Lynghøj Bertelsen

Uge 8: Nynne Forchhammer og Rasmus Bugge Jensen

Uge 9: ?

Uge 10: ?

Uge 11: Ole Bertelsen

Sommerturen 2020: Freia

September turen: Ole Bertelsen finder en skribent på holdet

6. Valg af Revisor og revisor suppleant

Ole Bertelsen genopstillede til valget af revisor og blev genvalgt Rasmus blev genvalgt som revisor suppleant

Olstappen om sommeren

7. Indkomne forslag

Bestyrelsen foreslog et frivilligt Corona tillæg på 5 eller 10% af regningen for ophold på Ruten Fjellstue.

Forslaget blev drøftet og der var argumenter for og imod, for hvordan man kan hjælpe uden det bærer præg af almisse, og uden at bringe nogen på kant med det norske skattevæsen. Det blev også drøftet, at man kan give sin støtte på mange forskellige måder: køb af drikkevarer, lægge en procentdel oveni regningen eller tage derop flere gange i løbet af året. Generalforsamlingen ønskede ikke at tage en beslutning, og uanset hvad man gør, må det ikke føles som et pres.

8. Eventuelt

Der var ingen punkter under eventuelt. Dermed blev generalforsamling afsluttet.

Herefter kunne vi gå videre til konkurrencen, som i år var lavet af sidste års vinder Hans-Erik Andersen.

Vanen tro var der fine præmier fra Fjeldstuen og i år blev 1. præmien vundet af Rita Olsen.

Fra generalforsamling med corona afstand

(til storhøliseter og toppen af Ruten).

Det var første gang vi begge to var med på en organiseret vandretur, så vi var spændte på hvordan det ville gå ift. tempo, pauser, og i det hele taget være sammen med så mange mennesker i en hel uge. Men Ole, Arthur og Therese sørgede for, at det bare fungerede.

Det er altid sjovt at se hvad sneen gemmer. Der er f.eks. en flot hjemmegjort træbænk når man næsten er oppe igen fra Elgtårnet (ikke den nye løjpe), der er en del vand, og ikke mindst sten og krat. Det får mig, hver gang til at tænke på, hvor meget sne der faktisk skal til, for at vi ikke lægger mærke til det om vinteren.

Rasmus og en glad fjeldko

En anden forskel er køerne. Hvis man er omkring Øvre Dalseter sidst på eftermiddagen, er der stor sandsynlighed for at møde fjelkøer, der er på vej "hjem" for at blive malket. De kan også finde på at gå rundt på

Arthur fortæller om mos indsamling til jul

vejen, så det gælder om at holde øje, når man kører. Det er en af de få aktive setere i området, der ud over køer også har geder, der ligger ved Hakkedebak sporet/stien. På samme måde er det sjovt at være i Helvete, uden antydning af sne og is.

Et knapt så sjovt sommerbekendtskab er "den langsablede fjelmyg" (den blev døbt sådan, fordi den var i stand til at stikke igennem noget tøj).

Over bækken

Rapport fra uge 30

Tekst og billeder: Nils Rimer og Nynne Forchammer

Kimen til vores besøg på Ruten Fjellstue i uge 30, blev lagt allerede i uge 8. På velkomst/intro aftenen fortalte Arthur om den tur han og Ole Bertelsen havde planlagt for uge 30. Den lød spændende (selvom vi havde været mange af stederne de to somre vi allerede har besøgt Ruten), men jeg havde allerede planlagt en tur til Amsterdam i uge 30, for at deltage i et kor arrangement - så ikke i år. Det vil sige indtil at SARS-CoV-2 (den der giver Covid-19, og som vi da læste lidt om var i Asien og Italien i uge 8) ændrede/aflyste hele verdens planer. Så da sommeren nærmede sig og det så

ud som om, at en ferie i Norge var mulig, var det oplagt at genbesøge idéen om turen i uge 30.

Det viste sig at vi ikke var de eneste, hvor kombinationen Corona + åbent for ferie i Norge, resulterede i, at den tur der havde lydt spændende, da vi først hørte om den, lige pludselig blev til virkelighed.

Vi var 18, inkl. Therese, der var klar til at følge Ole og Arthur (og Freja) gennem Espedalens oplevelser. Halvdelen af os havde være på Ruten Fjellstue før, den anden halvdel var ligeligt fordelt mellem folk der havde set en annonce for turen i Dansk Vandrelaugs blad og en familie (tre søskende med ægtefæller), hvor den ene søster var med på prøveturen sidste år, og havde foreslået resten at tage med i år.

Halvdelen af gruppen, udnyttede Oles erfaring med at arrangere ture for Danske Vandrelaug, til at gøre rejsen til og fra Ruten til en del af udflugten, med fællesspisning på Oslobåden og bustransport fra/til Oslo (nødvendigt da DFDS havde ændret sejlplanen, fordi de vil forbi Frederikshavn, og derfor sejlede kl. 12.00 fra Oslo).

Vejrmæssigt var det den helt rigtige uge at være afsted. Vi kunne følge vejrudsigterne fra Danmark med blæst, regn og ikke særligt sommerlige temperaturer, mens vi skulle huske at have solcremen med, og mest skulle tænke hvad højdeforskellene gjorde ift. temperatur/vind, når vi pakkede dagens rygsæk. Alligevel kom regnbukserne med hver eneste dag (og der blev også brug for dem én gang).

Turene var planlagt, så vi lagde blødt ud søndag, trappede langsomt op, og havde en ikke så anstrengende dag mellem de to lange top ture

Bliv medlem af Ruten Skiklub

Det er ikke svært at tegne et familiemedlemskab i Ruten Skiklub: Man skal blot indbetale **140 kr.** til kassereren på bankkonto nr.:

Reg. 1551 konto nr. 4162250.

Og hvad får man så ud af det? Jo, alle medlemmer får tilsendt årsskriftet Ruten Skiklubs medlemsblad med nyheder fra fjeldstuen, ugerapporter, spændende indlæg fra vinter og sommer. Her kan man så selv hente inspiration til ferien, såvel vinter som sommer.

Desuden får man adgang til årsmødet som altid finder sted den første søndag i maj. På årsmødet er der en seriøs dagsorden og en fornøjelig konkurrence, med fine præmier blandt andet fra fjeldstuen.

Kontingent for 2021

er 140 kr.

Indbetaling bedes foretaget via homebank reg. nr. 1551 konto nr. 4162250

Betalingsfristen for medlemmer er 15. januar 2021

Arthurs nye "legetøj". Kræver kun tændstikker og noget brændbart fra området for at virke. Og så kan den drive en LED lampe eller oplade en powerbank.

Regnskab for 2019

ved Michael Rolf Jacobsen

Resultatopgørelse for perioden 01-01-2019 til 31-12-2019

	2019	2018
Indtægter		
Kontingent	6.745,00	7.170,00
Jubilæumstur	0,00	-2.763,00
Årsmøde	7.630,00	
Annoncer	1.000,00	0,00
Forudbetalte kontingenter	695,00	405,00
Indtægter i alt	16.070,00	4.812,00
Udgifter		
Gebyrer Danske Bank	300,00	300,00
Fastelavn på Ruten	0,00	0,00
Medlemsblad	3.792,00	2.860,00
Gaver til generalforsamling	0,00	0,00
Årsmøde	6.060,00	-771,24
Bestyrelsesmøder	0,00	0,00
Jubilæumstur	0,00	6.673,00
Årsmøde		
Diverse	0,00	0,00
Udgifter i alt	10.152,00	9.061,76
Resultat af årets drift	5.918,00	-4.249,76
Balance pr. 31-12-2016		
Aktiver		
Kontant	1.373,50	1.373,50
Bankkonto	14.961,14	9.043,14
Aktiver i alt	16.334,64	10.416,64
Passiver		
Skyldige beløb	0,00	0,00
Egenkapital	16.334,64	10.416,64
Passiver i alt	16.334,64	10.416,64

Vinter aftner i fjeldet

fet udstyret med ren tallerken og gaffel plus gribetang så ingen skal dele håndtag med forgængerer. Før der blev sagt 'værs'go' gennemgik Berit med stor alvor og i klar tale hele proceduren mens alle lyttede, ansvarsfulde og tavse. Lidt kejtet fik folk fyldt tallerkner, maver og niste-pakker. Og fredag blev – som alle de foregående dage – en fin dag på fjeldet.

Lørdag d. 14. marts kl 12 trådte nye rejserestriktioner i kraft på grund af coronakrisen. DFDS suspendede sejlads København-Oslo pr 16.3. så turen hjem blev næstsidste tur. Og blottet for ping pong passagerer var færgen behageligt tom, personalet afslappet (men også bekymrede for fremtiden) og ydede belevn assistance ved buffeten, hvor plast-handsker (men dog ikke mundbind) var obligatorisk.

Søndag d. 15. marts. Ingen sammenstimlen ved udgang til landgang. Ingen mylder i terminal. Måske var det indbildning, men den københavnske søndagsstilhed oplevedes dybere end nogensinde. Og S-tog fra Nordhavn var næsten så tomme, som da Palle drømte, han var alene i Verden. Angstprovokerende? Næh ... De stille kupéer sikrede, at roen fra Ruten nåede uforstyrret med helt hjem i egen stue og taknemmeligheden over at have fået en fuld uge på fjeldet, som de sidste den vinter, forstærkede glæden og det mentale overskud.

Men glæden var ikke uden skår for tilbage i Espedalen sad nu et stærkt bekymret værtspar. Vi så det jo, da

Berit som altid tog hjerteligt afsked med os i bussen inden døren blev lukket og chaufføren gassede op for at forcere bakken op til landevej 255.

Corona sorg

Tekst af Birgitte Borgen Müller Marcussen

Ole Bertelsens DVL-skitur i uge 11 blev ramt af coronakrisen.

Fællesbadet i badestampen på Ruten Fjellstue i Espedalen var varmet op, men så blev aktiviteten lukket ned.

Værten holder vandet varmt til næste år!

Status for hjemmesiden

Tekst og foto af Svend Gundestrup

I skrivende stund har 172903 været inde og besøge hjemmesiden siden dens start tilbage i 2006, - for 1 år siden havde der været 18078 besøgende.

Desværre mangler der nogle billeder fra vinteren 2013+2014, så hvis du/I ligger inde med nogle, så send dem til webmasteren.

Der er også uploadet +300 fotos i 2020.

Hele hjemmesiden har fået nyt layout, og blevet mere simpel og overskuelig i forhold til tidligere.

Der er sket løbende opgraderinger af hjemmesiden, ikke kun sikkerhedsmæssigt, men også i forhold til optimering af hastighed.

Jeg vil igen opfordre alle til at indsende ideer, materiale, billeder eller lignende til webmasteren, så hjemmesiden fortsat kan vokse.

<https://www.rutenskikklub.dk>

Med venlig hilsen og tak

Svend Gundestrup/Webmaster

Bingsbu forude

Gæsten, der ikke ville hjem

Tekst og foto: Arthur og Sofie Schøichts

Historien begynder, hvor skiferien ender. Jeg står oppe på Bjørnsonvegen og vinker farvel til venner og familie i Johns bus en lørdag aften sidst i januar. De røde baglygter forsvinder om hjørnet og så er der helt stille. Jeg begiver mig lidt spændt tilbage til fjeldstuen og 10 min efter har jeg både skjorte og forklæde på og er klar til mine første borde i spisesalen.

Ubetalelig udsigt fra loftet

I alle de år jeg er kommet med familie og venner på Ruten Fjeldstue, har jeg forgæves prikket til de unge i selskabet og foreslået dem en sæson på Ruten; Tænk at kunne arbejde her en hel dejlig vinter og løbe på ski når man har fri. Tænk på al

det lys og sol og den friske luft, for ikke at tale om den gode mad! Men ingen bed på og til sidst havde jeg tilsyneladende foreslået det så mange gange, at en af de unge fik nok: "Det er jo din egen drøm, hvorfor gør du det ikke selv?" Den bemærkning ramte mig og jeg luftede for Berit om det var en mulighed at de kunne bruge sådan en 50-årig stuepige, og det var det bestemt. I 2020 søgte jeg således 2 måneders orlov fra mit arbejde i Danmark og efter en dejlig uges ferie på Ruten vinke- de jeg farvel til familie og venner og tjekkede ind backstage hos Berit og Arthur.

Jeg kom under kyndig oplæring både på værelserne og i spisesalen hos mine søde unge kolleger Gertrud, Magnus, Jan og Aga og om lørdagen kom det lokale dream-team (Duracell-damerne) os heldigvis til hjælp og sørgede for at skiftedagene forløb smertefrit.

Det er et fantastisk logistisk maskineri, der ligger bag gæsternes dejlige skiferie, uge efter uge. Tænk på den svimlende mængde af supper og salater, litervis af velskænket hjemmebrygget øl og kilometervis af løjper, som vores værtspar sørger for.

Personalet skiftes til at have røde, gule og grønne vagter. Nogle gange har man en formiddag fri, andre gange en eftermiddag og ind imellem sågar en hel fridag. Berits vagter er udenfor kategori, dem kalder vi sorte og dem skal man ikke ønske sig. Tempoet er højt, men det bety-

Rapport fra uge 11

Tekst Kell Østerlind

Fredag d. 6. marts. DFDS afgangsterminal.

Forventningseuforien var mærkbart nedtonet. Hvordan hilse uden at kramme eller trykke på næven? (Albuehilsen var ikke opfundet endnu). Men smil og fagter løsnede stemningen. Oslo båden stævnedes uanfægtet nordover, i smult vande og fuldt booked som vanligt.

Håndspritten passerede tolden uden problemer og vel ankommen til Ruten Fjellstue og et solbeskinnet sne- landskab trak vi den friske fjeldluft dybt ned i lungerne og parkerede den spirende angst for Corona virus et ydmygt sted i underbevidstheden.

Alle nyder vinteren og sneen

Dagene gik og alt var godt.

Onsdag d. 11. marts. Statsminister Mette Frederiksen afholder pressemøde: Alle offentligt ansatte, der ikke varetager kritiske funktioner,

sendes hurtigst muligt og senest fra fredag den 13. marts 2020 hjem i foreløbigt to uger. De pågældende skal så vidt muligt arbejde hjemmefra.

Blev set i reprise på tablets og iPhones koblet op på Arthurs WiFi efter skiløb og middag og gav ikke anledning til uro eller søvnproblemer.

Torsdag d. 12. marts. Dagbladet og VG: Kongeparret, sundhedsministeren og fire andre ministre i karantæne efter at de er kommet hjem fra udlandsrejser for nylig.

Samme dag kl 12 holder statsminister Erna Solberg pressemøde: Alle landets børnehaver, skoler, ungdomsskoler, videregående skoler, højskoler og universiteter lukkes.

Alle, der kommer tilbage til Norge fra rejser udenfor Norden, skal i hjemmekarantæne, uanset om de har symptomer eller ej. Både karantæne og udlandsrejser har tilbagevirkende kraft fra 27. februar.

Et engelsk selskab på vej til skiferie på Dalseter hotel må vende om i Gardamoen.

Klasser fra Fyn, der havde bestilt skiferie på Ruten Fjellstue den følgende uge, melder fra.

Fredag morgen. Berit har måttet stå ekstra tidligt op for at skabe afstand mellem stolene ved bordene i spisesalen og for at anrette buffeten efter myndighedsbestemte retningslinjer med sigte at reducere risiko for corona smitte: Rene tallerkner og rent bestik og gribetænger på separat bord. Max 4 ad gangen frem til buf-

og Viggo var som nævnt første gang i Bingsbu i år, så for dem var det altså også første gang Sprenpiggen.

Om eftermiddagen var Susan, Jens og jeg på snesko-tur til Hellemalerierne. Jeg var der også sidste år. Jeg synes, det er så betagende, at der har været mennesker, der for mange tusinde år siden har efterladt sig spor, som vi kan se i dag.

Torsdag var der lovet gråvejre hele dagen. Det passede heldigvis ikke. Solen kom igennem igen! Utroligt hvor heldige vi har været med vejret i år. Sidste år var et mareridt med tøjvejre til midt på ugen, derefter let frost, hvilket betød, at alt var is. Jeg fik gået 10 km på ski sidste år, men jeg lærte at gå på snesko...

Nå, men vi delte os igen. En gruppe tog Ponyløjpen, en gruppe tog Troldeøjpen, og de sidste 3 nøjedes med Huldrebu og over til Dalseter.

Eftermiddagen bød på bål og ristede pølser og skumfiduser på den ene af de 2 bålpladser på Ronja løjpen. Dog var Anton helt flad til frokost og ville ikke noget. Så Jacob blev hjemme med ham. Han – altså Anton – sov hele eftermiddagen. Cecilie hentede aftensmad til ham og sig selv, men han kastede så også op. Det betød, at Cecilie desværre måtte blive hos ham i stedet for at være med i badestampen. Der var ellers fuldt hus. Fra os: Miriam, Ulrik, Jacob, Susan, Gabriel og Elisa. Dertil kom en anden familie også med børn. Gabriel prøvede det, det allerførste år, hvor der var badestamp, og hvor han hjalp Arthur med at fy-

re op. Men det var om eftermiddagen, han var i. Elisa havde ikke prøvet det før.

Det siges at være fantastisk at sidde derude og se den smukke stjernehimmel. Det tror jeg gerne!

Og det havde været fantastisk. Stjerne himmel, nymåne og oven i købet stjernesky! Og rulleture i sneen og op i det varme vand igen!!

Fredag startede med flot solskin. Anton var desværre stadig sløj. Det værste var, at han manglede 4 kilometer for at have gået de 75 kilometer for at få guld..

Miriam, Ulrik og Jacob gik til Tonebu. Susan og Gabriel tog Hatdalsseter. Jens meldte sig til at passe Anton.

Heldigvis kvikkede Anton op i løbet af formiddagen og gik med Jens og mor til Øvre Dalsæter og lidt omkring, så guldet var hjemme, inden den traditionelle ski- og kælkebakke fart, hvor børn og barnlige sjæle kaster sig ned ad bakken, og Arthur henter dem op med snescootere med en vogn bagefter. Det har heldigvis for bekymrede voksne udviklet sig således, at der er hjelm tvang og en lukket kasse på påhængsvognen.

Og så var aftenreception med mærkeuddeling, og alle vore børn fik guld, og Elisa, Anton og Viggo fik også deres 5 års krus! Så der var ikke et øje tørt.

Lørdag gik det så hjemad igen efter en fantastisk uge.

der ikke, at der ikke er tid til en kvik bemærkning:

Når vi fx. deler suppe ud under middagen skal vi altid bede om børneportioner til de små gæster, men i skyndingen kan det komme lidt forkert ud: "Berit, jeg skal have et barn." Berit spærrer øjnene op, lægger suppeskeen og kigger med alvor på mig: "Sofie, det synes jeg er lidt sent!"

Tre tjenere på sjældnen tur

En morgen sidder Arthur i køkkenet og spiser morgenmad imens han studerer det nye vinkort. Har vi nu det hele klar til rykind i uge 7? Han kan godt se, at situationen ser sjov ud, og udbryder: "Jeg tror, at jeg tager en Chablis til min yoghurt!"

Under hele mit ophold var jeg indlogeret på loftet, med indgang bag tredje linnedskabslåge på højre hånd. Her følte jeg mig hurtigt hjemme! Om aftenerne fik jeg strik-

ket, læst og filosoferet lidt over dagens læring, fx fra Løjperne: Hvis det hele er lidt uklart, og sporet hurtigt flyger til, så man næsten ikke kan se det, så kig op! Du vil ofte ane konturerne af retningen, når du løfter blikket!" Det kan jeg godt bruge til at navigere efter hjemme på kontoret, når nye projekter flyger ind over mailen, og man næsten mister orienteringen i det, man er i gang med!

To måneder går hurtigt og sluttede brat. Den aften Mette Frederiksen lukkede Danmark ned, havde jeg indlogeret mig til overnatning i Bingsbu. Der tikkede sporadiske hele og halve beskeder ind. Forbindelsen er jo lidt skidt deroppe, så jeg måtte ud i natten og frem foran hytten for at hente signal og beskeder: "Kom hjem, - Danmark lukker". Meget paradoksalt mente jeg jo nok, at jeg var på det sikreste lille spot i verden.

Sådan skal værelset se ud

Dagligdagen og rutinerne blev ændret på den lille fjeldstue. Vi sprittede af, klørerede håndtag og stikkontakter og fordelte gæster i spisesalen med større mellemrum. Hjemtransportmuligheder snævredes ind dag for dag og snart time for time.

Da Rutens sidste hold gæster fra Dansk Vandrelaug kørte mod Oslo efterfølgende lørdag, sprang jeg derfor med på bussen (Tak, Ole!) og dampede hjem til København med DFDS Crowns allersidste tur.

Tak til de sødeste kolleger for en vidunderlig tid på Ruten! Flere gæster nævnte, at de kunne mærke helt ind i spisesalen, hvor sjovt og hyggeligt vi havde det sammen backstage! Og tak til verdens sejeste, professionelle og mest rummelige værtspar, Arthur og Berit. Tak fordi jeg måtte udleve min egen lille drøm om at være fjeld-bums for en stund.

Og husk: Hvad end du har en hengemt drøm om at være fjeld-bums, bestige Kilimanjaro eller krydse Frankrig til fods, så spring ud og få det gjort - nu!

Billedtekst: Det blev til over 700 km langrend og mit udstyr blevet godt slidt, ja faktisk hele 8 langrends år ældre på bare to måneder.

Min skygge vinker

Kik op

Ja, kik op

Skyggen

tens top. Vi andre nøjedes med Bingsbu, men det er også ambitiøst nok med 2 på 7 og en på 9, der aldrig har været der før. Jeg selv fik desværre problemer med knæet, så jeg vendte om lige før den lille løjpe og gik hjem på fødderne. Så jeg oplevede desværre ikke de små erfaringer forskellen på over og under trægrænsen.

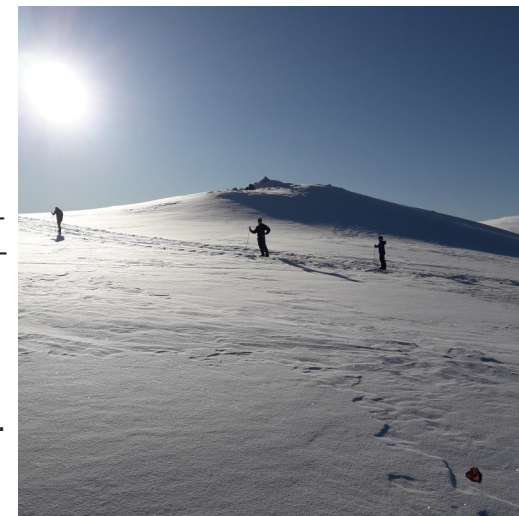
Kl. 14 kom der besked fra Rutenbestigerne, at alt var godt, men om vi ville tage mad fra til dem.

Kl. 15 var der tøndeslagning, og Anton og Viggo blev henholdsvis katekonge og dronning i børneklassen. Elisa var rykket op i voksenklassen. Der var mange, og de kæmpede bravt. Det er ikke nemt på ski ned af bakke at ramme hårdt på tønden. Men det lykkedes, og derefter var der fri leg på bakken og det lille hop, der var lavet midt på. Det kunne både prøves på ski og på kælk.

Beskeden om, at de snart kom ned fra Ruten, viste sig ikke at passe. Fra toppen af Ruten var de gået forbi den grønne nedkørsel til Ponyløjpen og fortsat til Håkon den VIIIs hytte, hvorfra planen var at tage sporet over Kneiken ned til Per Gynt løjpen ved Hatdalssæter. Der var et skilt, med ikke nogen kviste eller spor. Så i stedet for at gå tilbage fra hytten, prøvede de at krydse nedover. Men noget gik galt. De havnede på sporet til Lomsæter og ramte så Per Gynt vejen på den side af fjeldet. Heldigvis vidste de ikke, hvor langt der var hjem. De var hjemme 17.30 i ret flad tilstand.

Men også lidt stolte. Og utroligt flot af Leo på bare 10 år! De havde gået 32,5 kilometer.

Tirsdag kom med lidt koldere vejr, men stadig med sol, selv om vejrsigten sagde noget andet. Vi delte os igen i 2 hold. Det ene hold gik

PÅ vej mod toppen af Ruten

rundt om søen. Og det andet hold gik en stilfærdig tur på 7 km. Alle var tilbage til frokost. Søholdet havde taget liften op med en del mindre tilfredse bemærkninger. Dog syntes Gabriel, den var sjov, og fik lokket Elisa og moster med efter frokost. Det viste sig dog, at slalom-bakken var alt for stejl til langrendsski, så turen blev kort.

Onsdag kom med masser af sol og næsten ingen vind men nogen kulde. Alle, bortset fra 3 voksne, drog til Bingsbu og Sprenpiggen. De nåede stolte hjem til frokost med røde kinder og trætte ben. Elisa, Anton

Rapport fra uge 9

Tekst og foto: Cecilie Feiberg

Vi var de samme 13 afsted som sidste år. Jens og mig, min datter Susan og min datter Charlotte, med børnebørnene Gabriel på 13 og Elisa på 9, deres far var igen i år forhindret på grund af arbejde, Jens' datter Miriam og hendes mand Ulrik, og hans anden datter Cecilie og hendes mand Jacob og børnebørnene Leo på 10 og tvillingerne Anton og Viggo på 7.

Som sædvanligt fly til Gardermoen og vores egen bus resten af vejen. Med så mange er det ikke noget problem prismæssigt, og det er nemt. Det blæste en del, men vi mærkede heldigvis ikke noget til det. Dem, der var med Oslobåden,

Tøndeslagning på ski

havde derimod problemer. Den kunne ikke lægge til ved egen kraft. Der måtte en slæbebåd til hjælp, og det

tog nogle timer, så de ankom sent til Ruten.

Vi var med et tidligere fly end de sidste år, så vi ankom kl. 14 til Ruten, hvilket betød, at vi lige nåede frokosten! Og solen skinnede og sneen glimtede, og det var frostvejr! Og ikke tøj som sidste år. På med skiene og alle mand af sted til Ronja løjpen. Og alle børnene futede af sted, som om de aldrig havde lavet andet.

Aftensmaden var kylling, som det plejer at være, så alt var, som det skulle være.

Søndagen kom også med sol og alle drog af sted til Hatdalssæter. Da vi nåede Øvre Dalsæter havde Leo fået en vabel mellem 2 tæer. Den blev nødtørftigt forbundet, og hans mor løb tilbage efter vabelplaster. Hun indhentede os først ved Hatdalssæter, da hun var meget generet af bagglid på disse moderne smørefri ski og ikke havde fingerkræfter til at indstille dem korrekt. Vi kom dog alle hjem i fin stil til frokost. De 3 store børn var sammen med nogle af de voksne på en lidt sej eftermiddagstur. Op mod Bingsbu og ned ad den lilla løjpe. Så var der også tjent 20,5 km til distancekortet.

Egentlig havde vi troet, at der var fastelavn og tøndeslagning søndag, men noget var gået skævt, så det blev først mandag eftermiddag.

Vejrudsigten sagde, at mandag var den sidste dag med sol, så det skulle udnyttes. Miriam, Jacob, Cecilie og Leo bestemte sig for at nå Ru-

Rapport fra uge 3½-4

Tekst og foto: Lilian Andersen

Kan man forestille sig et sted, hvor myseost smager bedre, end i Norge? Kan man forestille sig et supermarked i Danmark, som ville sætte en plakat op med lutter myseost som ugens tilbud? Næppe. Sådan en plakat hang foran Coop i Skåbu i januar. Jeg lærte myseost at kende, da jeg var omkring 10 år gammel, mange år før min første ferie i Norge, og jeg har altid syntes, at det var en herlig spise. Heldigvis synes min mand, Alex, det samme. Der kommer altid nogle pakker med hjem. Nu er det såmænd ikke så svært at få fat i myseost i Danmark. De fleste super-markeder har det i

Reklame plakat for myseost

små fine pakninger, men vi kan godt lide sådan et par 1-kilos hjembragte mursten, som kan holde i et stykke tid.

Vi er selvforsynende i den lille hytte, og indimellem falder der spøjse madvarer ned i indkøbs-vognen, enten i Lillehammer eller i Skåbu – også madvarer, som ikke ved første øjekast har et, for danskere, gennemskueligt navn, f.eks. rømme, gomme og fenalår, blot for at nævne nogle. Rømme er et stensikkert hit på vafler sammen med blåbær-syltetøj. Jeg synes selv, at fenalår smager godt på et stykke kneipbrød eller rullet ind i en lompe og gerne ledsaget af et glas vørterøl. Dengang vi havde børn med, kunne vi ikke gå uden om lefser og gjendekiks i supermarkedet. Engang fik vi købt gomme – men dét hittede ikke.

Nu skal det ikke kun handle om mad. En ferie på Ruten Fjellstue handler primært om SNE. Sne er forskellig fra år til år, hvad alle læsere af dette blad formentlig kan skrive under på.

Midten af januar 2020 bød på meget iset sneføre. Jeg skal sent glemme den dag, hvor Alex og jeg forsøgte at holde farten nede på vej ned ad Peer Gynt Veien mod Dalseter. Den korte historie er: det lykkedes for Alex.

Det lykkedes knap så elegant for mig. Jeg plejer at kunne standse lige foran landevejen med en lille fiks bremsning, hvorefter jeg kan krydse vejen i ro og mag. Men ikke i

år. Skiene skøjtede oven på den isede løjpe, og selvom ståkanterne blev presset hårdt ned i underlaget, fik de ikke fat. Jeg skulle måske have slået "danskerbremsen" til, men jeg stolede til det sidste på, at jeg nok skulle standse nede ved "is-orgelet", hvor man krydser landevejen.

Passende vejskilt

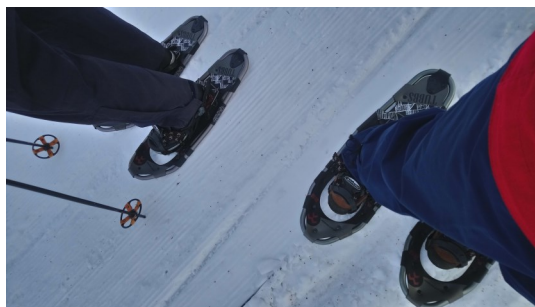
Men jeg standsede ikke ved is-orgelet. Jeg fór heldigvis heller ikke ud over vejen, for det er absolut "no go"! Jeg fortsatte videre på langs ad vejen, ude i grøften, som gennem ugers snerydning og skiftevis tøj/frost lå som en knoldet skøjteglat vold langs vejen. Skiene hoppede og dansede under mig, indtil farten endelig var rendt af dem. Mærkværdigvis faldt jeg ikke, men jeg skal ærligt tilstå, at det er sjove-

re at styre sine ski end at lade sig styre af sine ski.

Vi lagde herefter skiene til side og tog til gengæld nogle ture på sne-sko. En dag kørte vi til Slangen set (i bil via Skåbu) og gik rundt i området dér. Vi fik set Vinstersfos-sen, som vi ikke havde set før. Det buldrende vandfald var betagende smukt, og vi havde det helt for os selv.

En sen eftermiddag var der perle-morsskyer på himlen. Det var kun anden gang på 17 år, at vi oplevede det. Det fik fantasien til at lege lidt: vi så en fisk på himlen og en prop-trækker – okay, det var vist nok lige før spisetid.

Vi glæder os over, at det stadig – 17 år efter vores første Ruten-ferie – er muligt at se nye steder. Lige så meget glæder vi os til gensynet med de gamle steder, vi kender så godt

Snesko er også en mulighed

Men så kom Corona og forstyrrede menneskene i denne verden, og i skrivende stund (november 2020) aner vi desværre ikke, om vi kommer til at få en ufrivillig pause i januar 2021.

Onsdag var det blevet højfjelds vejr. Så vi, sammen med halvdelen af de andre gæster på Ruten og Dalseter (sådan virkede det i hvert tilfælde), satte kursen mod Bingsbu. Det fortrød vi ikke. Føret var perfekt, og der rørte sig stort set ikke en vind – så selvfølgelig skulle vi også rundt om Sprenpiggen.

Holger på arbejde i masser af sne

I år var der også lysbilledshow på Dalseter. Så vi, og et par stykker mere, tog over for at se hvordan Grethe præsenterer Espedalen. Selvom man har set Arthurs billeder (mange gange), er Grethes også værd at se.

Fredag endte vejret med at sende os ud for at finde Holger. Dvs. at vi tog Ronja løjpen til troldløjpen for til sidst at tage den direkte vej tilbage. Vi havde hilst på Holger tidligere på ugen, men nu havde han fået hue på (den han fik til generalforsamlingen sidste år).

Fredag eftermiddag gik turen til hellemalerierne. Det var begyndt at blæse op igen, så det var godt vi var pakket godt ind. Det var også på denne tur, at vi blev introduceret til begrebet "over vand", altså vand over isen. Det var lidt underligt, og vi skulle lige vænne os til tanken om, at det ikke betød, at isen ikke kunne bære.

Lørdag morgen blev det tydeligt at blæsevejret ikke kun var et lokalet fænomen. Hvilebussen ankom først kl. 9 (den plejer at være der senest kl. 8), og dem der havde været med færgen, begyndte at komme et stykke tid efter at frokosten var slut. Vejret forhindrede os dog ikke i slutte af med vores normale tur, selvom de moderigtige plateausåler var tilbage - Hattdal rundt (mod uret selvfølgelig).

Vi sluttede med at være gode venner med skiene, men også helt overbeviste om at snesko, ikke er noget vi kun vælger pga. vejr en anden gang.

Ved Olstappen om vinteren

Rapport fra uge 8

Tekst og foto: Nynne Forchhammer

Så blev det endeligt uge 8, og tid til vinterferien på Ruten. I ugerne op til havde jeg (og min kollega, som er på Dalseter i uge 7) spændt fulgt med i vejrudsigt, og sneforhold - og var kommet til konklusionen, at det blev bedre føre end sidste år. Det var godt, nu Rasmus havde været lidt forbeholden over for idéen om ski, sådan som ferien sluttede sidste år.

Føret var helt klart anderledes - første tur var vi (specielt jeg) udfordret af, at skiene klampede. Vi startede forsigtigt med en tur omkring Ronja + lidt ekstra. Det blev ikke sidste gang, at der var udfordringer med ski der klampede. Som Anne Skødborg og jeg blev enige om ude på Hattdal ruten - moderigtige plateausåler i form af sne under skiene, er ikke værd at samle på.

Sigrid fortæller om hellemalierne

Det blev en uge, hvor vinden påvirkede meget. Søndag blev en tur til toppen decideret frarådet af Arthur pga. vinden. Og tøndeslagningen blev også udskudt, da det blæste for meget - den kunne først gennemføres tirsdag!

Det var også en lidt speciel oplevelse at være på skiskole i kraftig blæst og med lidt sne. Det var en del af "aftalen" for vinterferien, at vi skulle have en genopfrisker med Sigrid, for at blive glade for skiene igen. Så mandag eftermiddag stod vi og to andre, godt pakket ind, udenfor, og var klar til at blive rigtig gode venner med skiene. Det er utroligt, hvad de brædder kan gøre, når man tænker på noget andet - så som at forsøge at få fat i en klemme, på en af de andre deltageres tøj.

En anden del af "aftalen" var, at vi ikke behøvede at stå på ski alle dage. Sneskoene havde jo givet os flere gode ture sidste år, så de kunne give afveksling i år også. Vi følte os ikke klar til at prøve den nye løjpe (egentligt bare et scooter spor) til Elgtårnet/Olstappen med ski på (hverken op eller ned), så den blev gået med snesko. Vi ser frem til, at den er mere end et scooter spor, så vi ikke behøver turen langs slalombakken.

Det er tydeligt at de faste børn bliver ældre - "voksen" tønden, da vi endeligt kunne holde tøndeslagning, var blevet overtaget af de store børn. Hos børnene blev Lauge både kattekonge og kattedronning med det samme slag. På skiene var der en gæsteoptræden som kattedronning - Robins fætter, der holder ferie på Dalseter.

Rapport fra uge 7

Tekst: Thit Lynghøj Bertelsen

Jeg husker tydeligt min allerførste gang på Ruten Fjeldstue i 2011. Jeg var kun 10 år gammel, og havde aldrig stået på ski før. Og så var det endda min første gang i Norge. Men det skulle hurtigt vise sig at det ikke blev sidste gang, jeg satte min fod på Ruten.

Siden 2011 er min familie og jeg kommet på Ruten hvert år. Her kommer vi, fordi Ruten rummer masser af oplevelser, hyggelige stunder og masser af lange gode skiture. Den smukke natur som man hver dag oplever på sine skiture, kan ikke erstattes af noget. Den rene og klare luft er ubeskrivelig og forfriskende. Ligeledes er de blide

Bingsbu nået

lange aftener med kaffe og kage og et slag kortspil.

Min yndlingsrute er uden tvivl den hårde, men også smukke tur til Bingsbu. Og på en god dag, Spreenpiggen med rundt. Det er en af de længere ture, man kan begive sig ud på, når man er på besøg på Ruten, og jeg husker da også tydeligt, hvordan jeg mange af mine første år på løjperne, kun nåede hjem til frokosten på et hængende hår. Men selvom Bingsbuturen byder på mange høje bakker, så er der noget specielt ved turen, som gør at den altid vil være min yndlings. Det er intet ringere end lykken, når man endelig når i mål, og ser den lille røde hytte på toppen af et bjerg, som ellers føles uendeligt højt. Glæden ved hjemturen, hvor hele turen er ned af bakke, er også værd at nævne.

Efterhånden som man lærer at kende alle ruterne og løjperne ud og ind, er det nogen gange også rart med noget nyt og udforsket. Derfor kan man b.l.a. tage med Ruten på en ekskursion til selveste "Helvete", hvilket min familie og jeg da også har benyttet os af flere gange. Her kommer man endnu tættere på Norges flotte natur, end man gør på sine skiture. Man oplever lange

skinnende istapper, glidebaner og små hyggelige grotter. Både min lillesøster, far og jeg synes alle tre at det er en fantastisk tur. Derfor passer denne udflugt til alle generationer.

Min absolut favoritting ved mine ophold på Ruten Fjeldstue er uden tvivl de hyggelige stunder om aftenen. Der bliver tændt op i pejsen, og efter en lang dag i den kolde sne, er det altid rart at få varmen tilbage i kroppen. Berit serverer kaffe og ka-

ge, og så står det ellers på en omgang 500 eller fisk. Man plejer ikke at kunne holde til mere end én runde, fordi efter flere kilometer lange ture, som de fleste dage byder på, er man godt træt og udmattet. Men ikke på en ærgerlig og trist måde. Mere på en sund og behagelig måde, så man ved at man sover godt. Det er endnu en af de dejlige ting ved skiferien. Efter en dag på pisterne, er der garanteret en dejlig tung søvn.

Barfjeld

Vinsterfossen